

SZEGEDI

Egyetem

A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK BAPJA

A kádernemű közös ügy

Ez évben — a KB 1973. november 28-i határozatának megfelelően — a JATE területén is, valamennyi pártszerveletben és szervezetben napirendre kerül a káder- és személyzeti munka. Ezek a tanácskozások már megkezdődtek és vezetőségi üléseken, taggyűléseken folytatódnak. Célunk az, hogy a KB értékelése, határozata egységes értelmezést kapjon, következetesebbek legyünk a helyes alapelvek érvényesítésében és tovább fejlesszük a kádermunka módszereit, tudatosabbá tegyük a pártszervek irányító, ellenőrző tevékenységét, és biztosítsuk a hatékonyabb, célratörőbb végrehajtást.

Kielégítő fejlődés

Munkájában ez a megfontolás vezette pártbizottságunkat, amikor a legutóbbi ülésen a káderpolitikai elvek helyi alkalmazásának és végrehajtásának tapasztalatait megvitatta. Elemzése során egybehangzóan megállapította, hogy a káder- és személyzeti munka az elmúlt években egyetemünkön is kielégítően fejlődött. Ehhez hozzájárult az is, hogy a kádermunkával a JATE pártszervei és szervezetei megkülönböztetett gondot, rendszeresen foglalkoztak. Tervszerűen törekedtek a X. Kongresszus idevonatkozó határozatainak végrehajtására, és mindenkor szem előtt tartották a káderpolitika rangját, fontosságát kiemelő elvet, miszerint: „A kádermunka a pártpolitika érvényesítését, lényegében a párt vezető, irányító szerepét jelenti.” Dokumentumaink: írásos anyagok, állásfoglalások és nem utolsósorban tapasztalataink arról tanúskodnak, hogy területeinkre is érvényes Pullai elvtárs megállapítása: „káderpolitikánk elveit az élet helyeslően visszairgolta”, alapelveink módosítására nincs szükség.

Az utóbbi időben a pártmunka minden területén a figyelem középpontjába a végrehajtás került. Ez vonatkozik a kádermunkára is. Ezért természetes, hogy a PB kiemelten foglalkozott a kádermunkát szabályozó határozatok végrehajtásával. Elemzése során arra törekedett, hogy a végrehajtás kritikus pontjait kiemelje és megjelölje a cselekvés irányát. Ebben az összefüggésben különösen fontosnak tartja a kádermunka hatékonyságának fokozását. Sajnos tapasztalhatjuk, hogy jó elveink, helyes határozataink és gondos munkánk ellenére eredményeink nincsenek teljesen összhangban sem lehetőségeinkkel sem a követelményekkel: azaz nem megfelelő kádermunkánk hatékonysága.

Ügy tünhet, hogy ezt a követeltetés mindenkor evidens és kéznél van. De úgy is fel lehet tenni a kérdést, hogy hogyan lehetne még jobban, színvonalasabban dolgozni. Igazán ez foglalkoztatta a pártbizottságot és erre kereste a választ, amikor a jobb végrehajtás érdekében a következő teendőket jelölte meg.

Tovább kell fejlesztenünk a kádermunkában alkalmazott módszerünket. Nagyobb szerepet kell adni a szakszervezetnek és jobban el kell választanunk az állami és pártszervek munkáját. Nem helyes az, hogy a pártszervek gyakorlatában az utóbbi időnkig az irányító, ellenőrző tevékenység helyett elötérben volt a kádermunka praktikuma: a rutinmunka, a döntések, véleményezések tömege, melyben fontos ügyek és kevésbé fontosak egyenlő súllyal keveredtek. Párt-

szervezeteink energiáinak egy részét ilyen természetű munka kötötte le, és alig maradt erő a fajsúlyosabb kérdésekre: a fő irányok kijelölésére és a határozatok végrehajtásának ellenőrzésére.

Javítani a végrehajtást

Javítanunk kell a végrehajtást a káderpolitikai elvek egységes alkalmazásában is. Nem szabad engednünk, hogy elszaporodjanak az úgynevezett „kényszerdöntések”, melyek rendszerint az elvek megsértésével jönnek létre. Már azért sem, mert ezek az esetek kialakítanak egy láncolatot: a gyakorlatban egy hallgatólagos „mérce”, engedményekre épülő döntések sorát. Még nagyobb baj az, hogy ez a „mérce” esetenként más-más: ezért lehetővé válik a káderpolitikai elvek egyéni értelmezése és vele a szubjektívizmus terjedése.

Részben a fentiek szülik a kádermunkában tapasztalható következetlenséget is. De ezt éltetik a gyakorlatban még néha fel-feltűnő a valóság változásait nem érzékelő sémák, melyek rendszerint megmerevedett véleményeket „előítéleteket” tartalmaznak és sajnos beskatulyázzák az embereket. Ezek a „sémák”, „skatulyák” mereven és tartósan rendszereznek alig lehet kitérni belőlük. Kialakult logikájuk, előregyártott kliséjük szerint az emberek lehetnek „jó” vagy „rossz” bizonyos munkára alkalmasak, vagy nem alkalmasak. Lehetnek olyanok, akiknek bármilyen mulasztása megbocsátható, másoknak nem. Így lehetséges, hogy vannak, akiknek hibái fölött elnézünk, másokat — igaz ritkább esetben — elítélünk. Ismert jelenségek ezek; egyaránt vannak engedményekről és következetlenségekről.

A PB a fentebb említett hibák megszüntetése és a kádermunka továbbfejlesztése érdekében nagyon fontos politikai feladatnak tartja a demokratizmus erősítését. Lényegében a megkezdett úton kell tovább haladnunk. Folytatnunk kell a szükséges centralizmus biztosítása mellett a decentralizációs folyamatot. A hatáskörök leadása csak egyik emelője a demokratizmusnak. E mellett tudatosabban kell élni a véleménykérésekkel. Minden fontos személyi kérdésben feltétlenül szükséges a munkatársak, a beosztottak véleményének megismerése. Különösen vezetők esetében, mert csak így lehet a döntésekhez szükséges valóság, teljesebb képet alkotni, melyben nemcsak „fentről” ítéli meg a személyt, hanem közvetlen munkája, emberi kapcsolatai, készségei alapján „lentől” és „oldalról” is.

A demokratizmus fejlesztésének sokféle teendőjét határozta meg a pártbizottság. Pl. a légkör javítását, a testületek szerepének és felelőségének növelését. Azonban mindez nem jelenti azt, hogy csökken vagy eltűnik a kádermunkában az egyszemélyi felelőség. Ellenkezőleg: összetartozó egymást erősítő két elv. Csak a rossz gyakorlatban mutat két irányba: olykor sajnos tapasztalhatjuk mi is (a kollektív véleményekben feloldódik a vezető felelősége. De ilyenkor — rendszerint — nem a demokratizmussal van baj, hanem arról van szó, hogy a vezető a kényelmesebb álláspontot választja, s nem vállalja a döntésekért a felelőséget.

Vezetői követelmények megítélése

Korunk természetes velejárója, hogy a vezetőktől a munkakörük egyre nagyobb hozzáértést, ve-

zetőkészséget, ügyszeretetet követel. Így van ez egyetemünkön is: a feladatok és felelőség mellett megnőtt és megnő a vezetők alkotó-kezdemenyező, irányító, végrehajtó szerepe. Nem kétséges, hogy céljainkat: az oktató-nevelő munka átfogó korszerűsítését, tudományos alkotó műhelyek továbbfejlesztését csak a vezetői tevékenység színvonalának emelésével tudjuk elérni. Ezért pártbizottságunkat nem valamiféle szubjektív elhatározás, hanem az objektív körülmények, a fejlődés valóságos szükségletei vezették, amikor a KB határozatának alap gondolatát, a közeljövő fő feladatait megfogalmazta: növelni kell a vezetőkkel szemben támasztott követelményeket. Minden vonatkozásban magasabbra kell emelni a mércét.

A pártbizottság ebből az igényből kiindulva újra átgondolta a hármas követelmény tartalmát. Megerősítette az eddigi követelmények alapelveit, de egységüket, összetartozó egyenrangúságukat külön hangsúlyozta. Emellett pontosabban körvonalazta a szakmai hozzáértés, a politikai alkalmasság, a vezetői rátermettség tartalmát.

Itt nincs tér e követelmények részletezésére, de nem is szükséges, mert még több fórumon megvitatták. Elégséges csak néhány gondolatot kiemelni.

A szakmai hozzáértés tartalmában összetartozó fogalomként egységesen szerepel a tudományos és oktató-nevelő munka. Követelményrendszerét a gyakorlat már kialakította. Azonban hangsúlyoznunk kell, hogy a kezdődő tudományos, technikai forradalom; gazdasági, társadalmi élet minden területének gyors változása; újabb és újabb követelményeket támaszt az oktató-tudományos munkával kapcsolatban, ezért a vezetők megítélésénél a jövőben is igen fontos követelmény lesz a szakmai alkalmasság. Különösen figyelembe kell vennünk — egyéb szakmai követelmények mellett — azt, hogy a vezető legyen kész az új, a korszerű befogadására, alkalmazására, tartson lépést a közoktatás fejlődésével; legyen kezdeményező az újért, a jobbért folyó munkában.

A politikai alkalmasság követelménye is kialakult. Azonban néhány eleme újabb hangsúlyt kapott. Ma már nem elégséges a lojalitás. A politikai alkalmasság egyértelmű politikai elkötelezettséget, magasszintű ideológiai, politikai képzettséget, cselekvő közéleti tevékenységet jelenti. A pártbizottság külön hangsúlyozta, nem pusztán az ismeretek mennyisége, hanem azok gyakorlati kisugárzása, a cselekvő magatartás, a pozitív aktivitás a lényeges. Olyan vezetőkre van szükség, akik szakmai feladataikat magas szinten oldják meg, de emellett a területük politikai vezetői is, akik irányítják és számontartják munkatársaik és hallgatóik politikai, ideológiai fejlődését.

Ezek a követelmények — külön, külön is, de együttvéve méginkább — kétségtelen magasak. De mert objektív szükségleteket tükröznek, nincs jogunk alacsonyabbra állítani bármelyiket is: nem tehetünk elvi engedményeket.

A pártbizottság még számos területét elemezte a kádermunkának. Határozatai pártunk politikájának megvalósítását, a dolgozó emberek érdekeit szolgálják. Valamennyiünk közös ügye, hogy valóra váljanak.

DR. KRAJKÓ ANDRÁS
PB titkár

XII. év-folyam 9. szám

1974. június 14.

1974 JUL 20

1974 nyara Szegeden

OMEGA

Vizsgálunk!

Valami elkezdődött...

Kiváló pedagógusaink

A Pedagógusnap alkalmából intézményeink oktatói és dolgozói következő kitüntetésekben részesültek:

József Attila Tudományegyetem:

Oktatásügy Kiváló Dolgozója: dr. Both Ödön tanszékvezető docens, dr. Kovács István tanszékvezető egyetemi tanár, dr. Mikola Tibor docens, dr. Kozma László docens és dr. Káposi Márton adjunktus, Miniszteri Dicséret: Király Jánosné főelőadó, Kiváló Dolgozó: dr. Németh Józsefné titkárnő, Császár Istvánné előadó, Halva Béláné hivatalsegéd, Kiváló Tanár: dr. Nagy Pálné és Molnár Istvánné (Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskola, illetve Ságvári Endre Gyakorló Gimnázium) Kiváló Tanító: dr. Wittman Tiborné (Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskola)

Szegedi Orvostudományi Egyetem:

Oktatásügy Kiváló Dolgozója: dr. Dimer Zoltán tanszékvezető egyetemi tanár, dr. Kulka Frigyes egyetemi tanár, dr. Csanda Endre docens, dr. Huszti Erzsébet adjunktus, dr. Szarvas Ferenc adjunktus.

Juhász Gyula Tanárképző Főiskola:

Oktatásügy Kiváló Dolgozója: dr. Nagy Pál tanszékvezető főiskolai tanár, dr. Sipos Sándorné főigazgatóhelyettes, docens, dr. Veindner János docens, dr. Hencz Aurélné tanítónő, Miniszteri Dicséret: Gábor Éva adjunktus, dr. Apró Istvánné és dr. Szűcs Istvánné szakvezető tanárok, Füzési Sándorné ügyintéző, dr. Kovács Lászlóné pénzügyi csoportvezető. Kiváló Dolgozó: Mihácsi Ernő és Göntér Géza szakmunkások, Hattayer Józsefné szakács.

A Bölcsészettudományi Karon május 31-én 12 órakor az Audi-

tórium Maximumban rendezték a pedagógusnap ünnepséget, amelyen a szakszervezet nevében Gruber László adjunktus, a hallgatók nevében pedig Papp István KISZ-titkár köszöntötte az oktatókat. A Természettudományi Kar május 30-án a Dékáni Hivatal helyiségében rendezte meg hagyományos pedagógusnap ünnepségét. Az Állam- és Jogtudományi Karon június 1-én 11 órakor tartottak pedagógusnap emlékezést. Az ünnepségen dr. Szűcs István adjunktus az Állam- és Jogtudományi Kar Szakszervezeti Bizottságának titkára üdvözölte a megjelenteket. Ezután dr. Kovács István méltatta a Pedagógusnap jelentőségét.

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán a pedagógusnap ünnepség június 1-én délelőtt 11-kor volt a díszteremben. Ünnepi beszédet Szabó G. László, a városi pártbizottság osztályvezetője mondott, majd ezután sor került a Pro Juventute aranygyűrű átadására. Fischer Ernő tanszékvezető főiskolai tanár, Bereczki Sándor tanszékvezető docens, dr. Nánási Miklós főiskolai tanár, Tóthné dr. Jónás Irma docens, dr. Végh Joachimné docens, Balázsfi István és Erdős János az I. számú Gyakorló Általános Iskola szakvezető tanárai részesültek ebben az évben e megtisztelő kitüntetésben. Az ünnepség keretében adták át az oktatói pályadíjakat is. I. díjban részesült Herzfeld Rozália és Szegfű László tanársegéd. II. díj nyertesei: Riesz Béla docens — Kovács Iván adjunktus — Gyémánt Imre tanársegéd. A III. díjat Kerényi József adjunktus és Kerényi Józsefné általános iskolai tanár kapta.

VAKÁCIÓ! (fotó: G. Bárdos)

